

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 13. december 2021
Kontor: Straffuldbyrdeskontoret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2021-0037-0138
Dok.: 2236647

Besvarelse af spørgsmål nr. 11 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder) (L 76) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 11 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. november 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 11 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder) (L 76) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren bekræfte, at spørgsmålet om udgang til en forvaringsdømt efter gældende regler skal tages op efter 2 års afsoning, og at en udskydelse af denne frist til 10 års afsoning må forventes at medføre en væsentlig udskydelse af det samlede udslningsforløb og dermed typisk en væsentligt længere afsoningstid frem til prøveudskrivning?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen kan bekræfte, at kriminalforsorgen efter de gældende regler første gang skal tage spørgsmålet om udgang til besøg hos bestemte personer op til overvejelse, når en forvaringsdømt har været anbragt i forvaring i 2 år. Der henvises til udgangsbekendtgørelsens § 24, stk. 1, nr. 4.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.1, regulerer bestemmelsen alene, hvornår kriminalforsorgen første gang skal overveje, hvorvidt en forvaringsdømt skal meddeles tilladelse til udgang. Fristen på de 2 år i § 24, stk. 1, nr. 4, fastlægger ikke tidspunktet for, hvornår en forvaringsdømt opnår tilladelse til udgang til besøg hos bestemte personer.

Det beror således på en konkret og individuel vurdering, hvornår en forvaringsdømt, der har en problemfri afsoning, og hvor fængslet har opnået godt kendskab til den pågældende, kan påbegynde udgang. Det er en forudsætning, at der ikke skønnes at foreligge risiko for misbrug af udgangen, og at hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod en tilladelse til udgang. Da forvaringsdømte afsoner straf for alvorlig personfarlig kriminalitet, foretages der en skærpet vurdering af misbrugsrisikoen og hensynet til retshåndhævelsen, som typisk vil føre til, at der ikke gives tilladelse til udgang lige på tidspunktet, hvor kriminalforsorgen første gang skal overveje udgang, jf. ovenfor. Hvornår der kan gives tilladelse til udgang er forskelligt fra sag til sag og beror bl.a. på karakteren af og omstændighederne i forbindelse med den idømte kriminalitet, eventuel tidligere kriminalitet og karakteren heraf, hvor hurtigt den dømte er recidiveret efter tidligere løsladelse, eventuelt tidligere udgangsmisbrug, og om den

dømte er indforstået med at undergive sig relevante særvilkår for udgang.

Selve udslusningsforløbet svarer som udgangspunkt til det udslusningsforløb, der gælder for livstidsdømte og som er beskrevet i justitsministerens besvarelse af 24. november 2021 af spørgsmål nr. 120 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvortil der henvises.”

Som det fremgår af den foreslåede § 49 a i lovforslagets § 1, nr. 3, kan en indsat, der er idømt fængselsstraf på livstid eller forvaring for overtrædelse af en bestemmelse, som hjemler straf af fængsel på livstid, ikke opnå tilladelse til udgang, før der er udstået 10 år af den idømte straf af fængsel på livstid, eller indtil vedkommende har været anbragt i forvaring i 10 år, medmindre udgang sker til bestemte særlige formål eller med henblik på at vurdere den forvaringsdømtes farlighed.

Som det fremgår af bestemmelsen, vil udgangspunktet om, at der ikke kan ske udgang i de første 10 år af anbringelsen i forvaring således kunne fraviges, hvis det sker med henblik på at vurdere den forvaringsdømtes farlighed.

Som det fremgår af punkt 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, tager bestemmelsen højde for anklagemyndighedens opfyldelse af straffelovens § 72, hvorefter det påhviler anklagemyndigheden at påse, at en foranstaltning om forvaring efter straffelovens § 70 ikke opretholdes i længere tid og i videre omfang end nødvendigt. Det kan således ikke udelukkes, at en psykiater vil vurdere, at det er nødvendigt, at den forvaringsdømte kommer på udgang før de 10 år for at kunne vurdere farligheden af pågældende. I så fald indebærer bestemmelsen, at den pågældende kan meddeles tilladelse til udgang.